

ОЛУЈА 1951. ГОДИНЕ

Од Сивца сева, тутњи,
подрхтава тло испод нога,
све је у страху и слутњи,
неко разљути Бога.

Олујни ветар стиже,
узјахо коња мрка,
са кућа кровове диже,
наста пометња, трка.

Сишао с` ума, ко луд,
помрачио тамом дан,
дошао страшни суд,
све је ко ружан сан.

Леденим бичем шиба,
кида са жита клас,
улице све од глиба,
из мрака зачу се глас.

Преживесмо гробницу плаву,
преживесмо патњу и глад,
једва сачувасмо главу,
Боже, шта згрешисмо сад.

Угљеша Слијепчевић